

ASLI ALPAR

EMİNE

HANIM'IN

ROMANI

© KARAKARGA YAYINLARI 317

*Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.*

EMİNE HANIM'IN ROMANI

Aslı Alpar

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Editör: Sinem Sal

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1. Baskı: Ekim 2020

2. Baskı: Kasım 2020

ISBN: 978-625-7217-10-1

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumalıoğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

 karakarga.com info@karakarga.com [karakargayayinlari](https://www.facebook.com/karakargayayinlari)

 [karakargayayinlari](https://www.instagram.com/karakargayayinlari) [karakargayayin](https://www.twitter.com/karakargayayin)

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu,

Sokak No 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 48625

Önsöz niyetine

Anneannem Emine Hanım, 2011 yılında alzheimer hastalığına bağlı komplikasyonlar sebebiyle 89 yaşında aramızdan ayrıldı. Uzun bir ömür... Okumakta olduğunuz bu kitap ise onun hayatına dair.

Sık sık albümlere bakarken anneannemin öyküsünü anlatmakta yıllardır duyduğum bu arzuyu çok sorguladım. Genç ölümlerin ülkesinde 89 yaşında bir kadının hayatı neden anlatılsın ki? Haydi diyelim yazdım... Son 5 yılını oldukça çetin yaşamış

bir ülkede kim neden okur ki ortalama bir kadının ortalama hayat hikâyesini. Sonra birden tam da bu sebeple aldım fotoğrafları önüme, çalışmaya başladım. Kadınların değersizleştirilen hayatlarına inat, Emine Hanım'ın bir romanı olsun dedim.

1922 doğumlu, İstanbullu, zengin bir ailenin kızı Emine Hanım. Aman ne de ayrıcalıklı bir hayat... Ahlak bekçisi babası tarafından okul ile ilişkisi kesilen, ardından evden devam eden eğitim hakkı da elinden alınan, sevdiceği ile bir hayat kurmasına izin verilmeyen, yaşadığı dönemde kıymetli sayılan “subay karısı” unvanının gölgesine tenezzül etmeyen, “ayıp” kabul edilen ruhsal sorunlarını yapayalnız göğüsleyen, her yaşında biraz daha içine kapanan, kaybolan, izleri silinen Emine Hanım'ın hayatı değerlidir; tıpkı cinsiyet eşitsizliğinden ötürü değersizleştiren tüm hayatlar gibi.

Ne yazık ki artık yayın hayatına devam etmeyen Ayizi Kitap'ın çıkardığı Kadın Sağlığı Hareketinden Sesler'in ikinci cildinde Phyllis Chesler'in 1972 yılında yazdığı “Women and Madness/Kadınlar ve Delilik” kitabından bir makale yer alır.

Chesler, ataerkil kültür ve bilincin insan psikolojisini nasıl etkilediğini, akıl hastanelerinin ataerkil kurumlar olduğunu teori ve pratikte gözler önüne serdiği bu makalesinde feminist terapiden bahseder.

Emine Hanım, onun çağdaşları ve günümüzde halen çok sayıda kadın bu terapiye erişememekte, yaşadığı ruhsal sorunların bazıları cinsiyet yaralarından değil de cinsiyetinden ötürü ifade edilmekte...

Emine Hanım'a dönecek olursak yaşadığı “ruhsal” sorunların muhakkak ki toplumsal cinsiyet eşitsizliği ile bağı vardır dahası cinsiyetinden aldığı yaraları saracak ne bir toplum ne bir mücadele ne bir aile ne bir ruh sağlığı uzmanı ne de bir arkadaşı olmuştur.

Emine Hanım hayal dünyası ile kaba saba, cinsiyetçi dünyanın ortasında sıkışıp kaldı ve ömrünü de öyle tamamladı. Şimdi bu roman ile tüm okuyucuların hayalinde yeniden dönecek aramıza, belki şöyle bir defalık gülümseyerek geçip gidecek.

İşte “Emine Hanım’ın romanı” o anın hayali ile ortaya çıktı.

İyi okumalar...

14 Ağustos 2020

Ankara

Hicri takvimde 1340, miladi takvimde 1922, İstanbul doğumlu anneannem. Hakkında pek konuşmadığı annesi Feride ve despot babası Mühendis Mehmet Ali Bey'in ortanca çocuğu.

Anneannem bu fotoğrafta hemen en sağda genç bir kız. Önündeki çocuk, kardeşi Saime. Fotoğrafın en solunda sade beyaz gelinliğiyle duran da ablası Mihriban. Ablasının arkasında anneleri duruyor; kızının nikâhında çekilen fotoğrafta bile görünmüyor.

Mihriban'ın hemen yanındakiyse eşi. Eşinin yanında babaları Mehmet Ali Bey duruyor. Bu fotoğraf 1938'de, bir ihtimal Şişli'deki çiftliklerinde çekilmiş. Anneannemin yüzü gülmüyor. Ablasına kırgın çünkü gizliden mektuplaştığı aşığı Sait Bey'i babasına deyivermiş Mihriban Hanım.

O gece Mehmet Ali Bey anneannemin
kafasına hazeran sandalyeyi geçirmiş,
“Bak, hâlâ izi var,” derdi.

Gelelim çiftliğin hikâyesine...

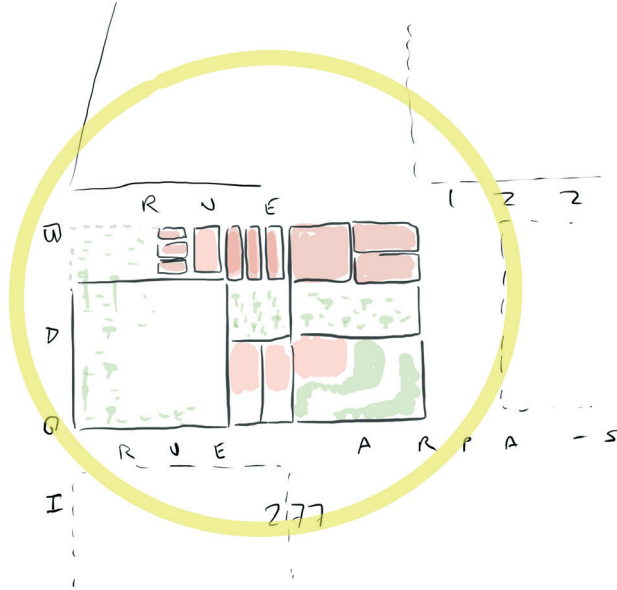
TAMAM!

Çiftliğe dair az
fotoğraf var elimizde
çünkü anneannem
çok kalmamış orada,
mektupların açığa çıkma
hadisesinden sonra,
sevgilisi Sait Bey ile
ayrılmışlar, ilk isteyene
de babasından kurtulmak
için “tamam” demiş.

25 Mayıs 1943 tarihli bu fotoğraf çiftlikte çekilmiş, yanındaki de yeni evlendiği kocası subay Mehmet Nurettin. Foto Sait Film Stüdyosu'ndan bir fotoğrafçının çektiği o anın arkasında "Hürmetle ellerinizden öperiz, kızınız Emine Alpar..." yazıyor, eşinin annesine gönderilmek üzere. Halen bizde olduğuna göre ya gönderilmedi ya da geri döndü.

Çiftliğin yeri konusunda elimizdeki tek net belgeyi –*satış sözleşmesi örneği*- son taşınmamızda kaybettik. Ancak anneannemin anlattıkları ile çiftliğin bugün Abide-i Hürriyet Anıtı'nın karşısında yer alan Florence Nightingale Hastanesi'nin arazisinde bulunduğunu düşünüyoruz.*

* 1920'lerin İstanbul'unu haritalandıran Jacques Pervititch'in haritalarından esinlenerek çizdiğim hayali bir çiftliği buraya bırakıyorum.

Çiftlikte bir yaz günü
çekilmiş başka bir
fotoğrafta kız kardeşi
Saime ile el eleler.
Birbirlerine küs giden iki
kardeş bir bahar günü ne
güzel gülmüşler.